

hensyn til dyrkningen. Bl.a. af den grund er det ikke altid hensigtsmæssigt at benytte en fredning efter kapitel III i loven til at åbne for offentlighedens adgang til fortidsminderne.

Muligheden for fredning kan anvendes i tilfælde, hvor der ikke ved aftale kan opnås en ordning med ejeren og brugeren. Fredningen kan gå ud på at fastlægge en begrænset rettighed over ejendommen ved at åbne for offentlig adgang til fortidsmindet, men fredningsinstituttet kan også anvendes til erhvervelser af fortidsmindet og af stiarealer m.v., hvor dette i særlige tilfælde måtte være hensigtsmæssigt.

ad § 53

Bestemmelsen svarer til den hidtil gældende § 49, idet der dog er foretaget en ændring i opremsningen af foranstaltninger, som ministeren kan fastsætte regler om i henhold til stk. 4. Ændringen klargør, at opremsningen ikke er udtømmende.

Til nr. 21

Kapitlet er helt omskrevet og affattet i overensstemmelse med formuleringerne i L 22 (1990/91), idet dog private skove over 5 ha sidestilles med offentligt ejede skovarealer, bortset fra bestemmelsen om ophold inden for 150 m fra beboelses- eller driftsbygninger. Som følge af opretholdelsen af sandflugtsloven er forslagene om klitfredede arealer ikke medtaget.

ad § 54

Reglen svarer i princippet til den gældende lovs § 54. Dog er der visse regler i den gældende, meget detaljerede bestemmelse, der ikke er gentaget. Det gælder § 54, stk. 3, om adgang til strandbredder langs diger, der er anlagt i henhold til digelovgivningningen. Det er opfattelsen, at kystbeskyttelsesloven i tilstrækkeligt omfang regulerer dette. Derved bortfalder den eksisterende ordning, hvorefter udgifter i forbindelse med almenhedens adgang til disse strandbredder refunderes digebestyrelsen med halvdelen af statskassen og halvdelen fra amtsrådet.

Desuden foreslås § 54, stk. 7, om vejadgang til stranden heller ikke gentaget. Reglen har stort set aldrig været anvendt, idet adgangsproblemer normalt løses på kommunalt initiativ eller ved fredning.

Endelig er § 54, stk. 9, om særreglerne for de sønderjyske strande udeladt, så der fremover vil herske samme retstilstand i hele landet.

ad § 55

Reglen svarer i princippet til den gældende lovs § 55. Dog foreslås det, at cykling bliver tilladt i private

skove på mindst 5 ha, hvilket allerede er tilfældet i de offentlige skove. Det bemærkes i denne forbindelse, at ligesom efter den gældende lov er det uden betydning for fastsættelsen af arealgrænsen på 5 ha, om skoven består af flere parceller.

Som hidtil må færdsel i privatejede skove *kun* finde sted på anlagte veje og stier, men ikke uden for disse. Færdsel må således ikke finde sted f.eks. på udyrkede, uhegnede arealer beliggende i disse skove. Sådanne arealer udgør en del af skoven og er derfor ikke omfattet af § 56.

Det præciseres i *stk. 2*, at offentlighedens adgang ikke må forhindres eller vanskeliggøres.

Bestemmelsen tilsigter ikke at gribe ind i den almindelige drift af skoven. Der er således ikke pligt for skovejeren til at træffe særlige foranstaltninger i strid med den almindelige arbejdstilrettelæggelse, at fjerne grene, hugstaffald m.v., som for en kortere periode evt. kan vanskeliggøre færdslen. Og bestemmelsen medfører ingen ændringer i ejerens ret til at omlægge skovens vejssystem.

Stk. 2 indeholder endvidere et forbud mod at opsætte usædvanlige hegn omkring skove. En udtømmende beskrivelse af, hvad der er usædvanlige hegn, lader sig ikke foretage. Levende hegn, lette trådhegn m.v. må betragtes som sædvanlige hegn, også selv om den pågældende skov ikke tidligere har været hegnet. Hegning om kulturer, juletræs- og pyntegrøntbevoksninger, frøavlsbevoksninger m.v. er sædvanlig, uanset at sådanne hegn netop har til formål at holde publikum ude fra disse arealer.

Det, bestemmelsen navnlig tilsigter, er at undgå hegn, der ved deres højde, konstruktion eller materialevalg virker dominerende eller skæmmende, eller som hindrer vildtets frie passage.

Stk. 3 og 4 svarer til de gældende regler.

Stk. 5 og 6. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

ad § 56

Reglen svarer til § 56 i den pågældende naturfredningslov. Dog er *stk. 2* ny. Den skal sammenholdes med den tilsvarende bestemmelse i § 55, stk. 3. § 56 omfatter de udyrkede arealer, der hverken er strande (§ 54) eller er beliggende i skove, jf. bemærkningerne til § 55.

Efter *stk. 3* må ophold ikke finde sted inden for 150 m fra beboelses- og driftsbygninger. Efter den gældende lov gælder begrænsningen kun for beboelsesbygninger.

Bestemmelsen i *stk. 4* indeholder et forbud mod offentlighedens adgang til de bræmmer, som skal udlægges langs vandløb og søer i medfør af forslaget til lov om vandløb. Forbudet gælder dog ikke i de tilfæl-